

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

III. Eunde[m] Othonem à Summo Pontifice Iohanne XII. ad Imperium
prouectum ostendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

CAPVT III.

Eundem Othonem à summo Pontifice Ioanne XII. ad Imperium prouectum ostendit.

EAM verò demonstrandum supereft, hunc ipsum Othonem à Pontifice Romano ad Imperium vocatum prouectumque fuisse. Id verò Historio- mnes vna voce tradunt. atque ut à posterioribus sursum versus ascendamus; Cuspinianum modò dicentem audiuius, ab Othono quidem recuperatum Imperium, sed Pontificis Maximi auctoritate. Albertus Krantz lib. 4. Saxonie cap. 9. Cū appropinquaret, inquit, Vrbi, in signo pompa a Romanis est introductus, & Imperij coronam cum consecratione, & Imperatorio honore suscepit.

Ioannes Nauclerus in Chronographia sua, generatione 33. Otho, inquit, à Ioanne Papa Augustus vocatur, & ordinatur, vocatione Imperiali, ac benedictione sublimatus. Idem quoque docent Blondus lib. 3. decadis 2. Platina in vita Ioannis XII. quem ipse tamen XIII. vocat, Philippus Bergomensis lib. 12. Supplementi, & Iacobus Wymphelingius in Epitome rerum Germanicarum, cap. 18. Siebertus in Chtonico: anno, inquit, DCCCC. LXIII. Otho I. à Ioanne Papa coronatur. Lambertus Schnaffenburgensis in historia Germanica: Otho Rex, inquit, perrexit Romam; eumque Ioannes Papa grataanter suscipiens, honorifice super Cathedram Augustalem posuit, & benedictione atque consecratione sua Imperatorem fecit. Otho Frisingensis lib. 6. cap. 22. Otho, inquit, gloriosus Rex à Papia usque ad Vrbem progrediens, honorifice à summo Pontifice Ioáne, ac toto populo suscepitus; aplaudentibus cunctis, Imperatoris & Augusti nomen sortitur.

Abbas Urspergensis in Chronico: Ipse, inquit, Romanus veniens mirifico apparatu suscepitus, & ab eodem Apostolico Ioanne Imperiali vocatione, & benedictione sublimatus, Imperator & Augustus est appellatus.

Marianus Scotus in Chronico: Otho Rex, inquit, Romanus veniens, Imperator efficitur à Ioanne Papa.

Rheginus

Rhegino Abbas lib. 2. Chronici, Rex, inquit, Otho Romæ fauorabiliter susceptus acclamatione totius Rom. populi & Cleri, ab Apostolico Ioanne Imperator & Augustus vocatur, & ordinatur.

Luithprandus Diaconus Ticinensis, qui tempore ipsius Othonis floruit, lib. 6. de rebus per Europam gestis cap. 6. Romam, inquit, veniens (Otho I.) miro ornatus, miroque appatu susceptus, ab eodem summo Pontifice, & vniuersali Papa Ioanne vocationem suscepit Imperij.

CAPVT IV.

Obiectiones Illyrici diluit.

VIDEAMVS nunc quid pro sententia sua Illyricus adferat, quanquam valde suspicor fore ut mendacia potius, quam argumenta nobis refellenda sint.

Sic igitur incipit pag. 64. Indicatum est, quo modo Imperij posseſſio, & dignitas peruererit à Gracis ad Carolum Francum, aut Germanum.] & infra: Porrò quomodo à Francis, ad reliquos Germanos peruererit, nunc indicandum est. nam hic quoq[ue] Papa adulatores, & obiq[ue] mendaciis omnia conspurcat, accorruptunt.] Videlicet Illyrico magna religio est mentiri, idcirco confidenter alios mendacij reprehendit. sed quām verè id faciat, testantur quæ suprà diximus, & quæ continuo Illyricus ipse subiungit. sic enim pergit: Dicūt enim illi, quod deficiente virtute stirpis Carolinae, Cardinales scripserint ad Othonem I. eumq[ue] creauerint Imperatorem. quod tamen nullis certis documentis probare possunt.] At non hoc dicūt scriptores, qui sunt alicuius nominis apud Catholicos, quos tu falsò Papæ adulatores vocas. pleriq[ue] enim Othonem I. à Romano Pontifice Ioanne XII. Imperatorem creatum esse tradunt, non à Cardinalibus. testimonia paulò antè citata sunt. atque ut verum fatear, nullum omnino auctorem me legisse memini, qui à Cardinalibus Imperium Othoni delatum scripserit. Scripserunt quidem Cardinales duo ad Othonem Imperatorem quædam aduersus Ioannem Pontificem; sed posteaquam idem Otho ab eodem Ioanne Imperator

ddd 4 fuerat